

Nõuded

Hageja palub:

- tühistada hagejat puudutavas osas komisjoni 28. märtsi 2012. aasta otsus C(2012) 2069 (lõplik) asjas COMP/39452 — *Akende ja klaasist liuguste manused*;
- teise võimalusena vähendada hagejale määratud trahvi mõistliku summani;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja tugineb enda hagiavalduses üheksale väitele.

1. Esiteks lähtutakse trahvi määramise otsuses vääralt ELTL artikli 101 rikkumisest. See on aga välistatud, sest läbirääkimised toimusid turu vastaspoole täielikul teadmisel ja soovil.
2. Teiseks lähtutakse trahvi määramise otsuses ebaõigesti sellest, et läbirääkimistel osalenud ettevõtjate kõneluste esemeks olid teistsugused manuste tüübid kui pöörd-kaldavanemisega manused.
3. Kolmandaks, isegi kui rikutud on ELTL artiklit 101, lähtutakse trahvi määramise otsuses ebaõigesti sellest, et konkurentsivastased teod puudutavad ka erimanuseid.
4. Neljandaks on ebaõige ka arvamus, et hageja osales võimalikes konkurentsivastastes kokkulepetes, mis ületasid Saksamaa Liitvabariigi territooriumi piire. Üksnes Itaalia ning Kreeka turu osas võib 2007. aastal kõne alla tulla ELTL artikli 101 lõike 1 rikkumine hageja poolt.
5. Viiendaks heidab hageja alternatiivselt ette, tulenevalt väidetest 2-4, et trahvi määramisel on vääralt arvestatud käivet seoses liugmanuste ja erimanustega ning väljaspool Saksamaad saadud käivet. Selliste käivete arvessevõtmise tulemusena oli kostja poolt põhisumma kindlaksmääramisel aluseks võetud käive liiga suur. Sellega on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 3.
6. Kuuendaks heidab hageja alternatiivselt ette, et trahvi määramisel on rikkumise raskuse arvestamisel ning põhisumma suurendamisel hoiatamise eesmärgil tehtud kaalutusviga. Protsent, mida arvestatakse seoses rikkumise raskusega ning põhisumma suurendamisel hoiatamise eesmärgil, määrati hageja suhtes liiga kõrgeks. Ka selles osas on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 3.
7. Seitsmendaks heidab hageja teise võimalusena ette seda, et määruse nr 1/2003 artikli 23 lõiget 3 on rikutud ka seeläbi, et vääralt võeti arvesse tema poolt koos teiste kartelliliikmetega koos saadud käivet.
8. Kaheksandaks on otsuses tehtud raskekujuline põhjendamisviga. Seetõttu tuleb see otsus tühistada täies ulatuses ELTL artikli 296 ja sellest tuleneva hageja kaitseõiguste rikkumise tõttu ning sõltumata sellest, kas hageja osales ELTL artikliga 101 vastuolus olevates kokkulepetes või mitte. Seda viga ei ole menetluse käigus võimalik kõrvaldada.
9. Üheksandaks lähtus komisjon viimaks vääralt sellest, et hageja osales 16. novembrist 1999 kuni 3. juulini 2007 (väidetavalt) konkurentsivastastes kokkulepetes. Etteheitel, et tegemist oli ühe vältava rikkumisega 16. novembrist 1999 kuni 3. juulini 2007, ei ole alust, kuna 2001. aasta osas tõstis hageja iseseisvalt hindasid ning samuti puudus kokkulepe 2002. aasta osas. Seega võis otsuses arvesse võtta äärmisel juhul vaid ajaperioode alates 2003. aastast. Mis puudutab etteheiteid hageja konkurentsivastasele käitumisele väljaspool Saksamaa turgu, võib talle äärmisel juhul ette heita ELTL artikli 101 rikkumist aastal 2007. Seetõttu on hageja seisukohal, et võimalik ei ole lähtuda tema suhtes seitse aastat ning seitse kuud kestnud rikkumisest.

11. juunil 2012 esitatud hagi — Siegenia-Aubi ja Noraa versus komisjon

(Kohtuasi T-257/12)

(2012/C 227/54)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Saksamaa) ja Noraa GmbH (Wilnsdorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid T. Caspary ja J. van Kann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad:

- tühistada hagejaid puudutavas osas komisjoni 28. märtsi 2012. aasta otsus C(2012) 2069 (lõplik) asjas COMP/39452 — *Akende ja klaasist liuguste manused*;

- teise võimalusena vähendada hagejatele vaidlustatud otsuses määratud trahv ELTL artikli 261 alusel mõistliku summani;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad tuginevad enda hagiavalduses kaheksale väitele.

1. Esiteks on kostja tuvastanud asjaolud tõendamiskohustuse põhimõtet (määruse nr 1/2003 artikkel 2), samuti tõendamismäära ja põhjendamiskohustuse põhimõtteid rikkudes. Eelkõige ei ole kostja piisavalt tõendanud, et väidetav signaal, mis anti Saksamaal pöörd-kaldavanemisega manuste hindadega, oleks mõju avaldanud kõikidele manuste tehnoloogiatele ja materjalidele terves Euroopa Majanduspiirkonnas, ning kostja vähendas seega lubamatult endal lasuvat tõendamiskohustust.
2. Teiseks lähtus kostja vääralt sellest, et väidetavad kokkulepped puudutasid kogu Euroopa Majanduspiirkonda, samuti ei esitanud ta selles osas piisavalt tõendeid.
3. Kolmandaks lähtus kostja vääralt sellest ega esitanud piisavalt tõendeid väite kohta, et väidetav rikkumine puudutas kõiki manuste tehnoloogiaid ning materjale.
4. Neljandaks lähtus kostja vääralt sellest ega esitanud piisavalt tõendeid asjaolu kohta, et 2002. aastal lepitati kokku hindade kooskõlastamises. Seega kohaldati vääralt ka trahvide arvutamise suuniseid, kuna ebaõigesti lähtuti sellest, et rikkumine kestis 1999. aastast 2007. aastani. Lisaks rikkus kostja määruse nr 1/2003 artiklit 25, kuna enne 2002. aastat toimunud sündmused on aegunud.
5. Viiendaks omistas kostja vääralt hagejale selle äriühingu käitumise, milles hagejale kuulus üksnes vähemusosalus, rikkudes sellega eeskirju, mis puudutavad ematettevõtjatele nende tütarettevõtjate käitumise omistamist ning põhjendamiskohustust.
6. Kuuendaks rikkus kostja trahvi kohandamisel võrdse kohtlemise, proportsionaalsuse, hea halduse ning põhjendamiskohustuse põhimõtteid. Lisaks on kostja otsus vastuolus trahvide arvutamise suuniste sõnastuse, ülesehituse ja mõttega.
7. Seitsmendaks määras kostja rikkumise raskuse kindlaks proportsionaalsuse ja hea halduse põhimõtteid, trahvi arvutamise suuniste punkte 20, 23 ja 25 ning põhjendamiskohustust rikkudes.

8. Kaheksandaks rikkus kostja kergendavate asjaolude kindlakstegemisel võrdse kohtlemise põhimõtet, trahvi arvutamise suuniste punkti 29 ning põhjendamiskohustust. Eelkõige ei võtnud kostja arvesse asjaolusid, mis näitasid, et tegemist ei olnud tahtliku käitumisega ja et hagejad tegid aktiivselt koostööd.

11. juuni 2012 esitatud hagi — Alban Giacomo versus komisjon

(Kohtuasi T-259/12)

(2012/C 227/55)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Itaalia) (esindajad: advokaadid S. Nanni Costa, F. Di Gianni, G. Coppo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejale määratud trahv või teise võimalusena seda vähendada, teostades vajadusel täielikku pädevust, mis on Üldkohtul vastavalt ELTL artiklile 261;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsus on sama, mis kohtuasjas T-248/12: Carl Fuhr GmbH & C. KG vs. komisjon.

Oma hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on Alban Giacomo SpA rikkumise kestus määratud kindlaks õigusvastaselt.
 - Esimeses väites märgib hageja, et talle süüks pandud rikkumine lõppes viimasel koosolekul, kus ta osales, ehk 11. septembril 2006, mitte komisjoni poolt kontrolli läbiviimise ajal 3. juulil 2007.